

at man gennem en udtrykkelig Tilføielse fyldestgør den Tanke, som har motive- ret de tre første Endringsforslag, der alle gaae i en og samme Retning. Hvis man imid- lertid skulde gjøre en saadan Tilføielse til Ud- kastet, maa jeg dog tilraade det høie Thing at gaae ind paa Forslaget under Nr. 3, thi vel er der ikke Noget at erindre mod Tanken, som ligger i de to første Forslag, men det vilde, hvad der allerede blev bemærket af det ærede Medlem, som først havde Ordet (E. Nimestad), medføre særdeles stor Uleilighed, hvis man fra de forffjellige Kommunalbestyrelser og Sogne- forstanderskaber skulde indhente Samtykke til, at de allerede i Medhold af Loven af 1858 stadfæstede Sundhedsvedtægter skulde vedblive at være gjældende; det vilde medføre særdeles megen Vidtløftighed, og navnlig vilde det igjen give Anledning til udførlige Forhandlinger i Kommunerne. Endringsforslaget under Nr. 2 knytter sig til det under Nr. 1 som en Konse- kvens af samme; men jeg maa dog tillade mig den Bemærkning, at naar Endringsforslagene under Nr. 1 og 2 vedtages, vilde det dog maastee være ønskeligt, at der i Forslaget un- der Nr. 2 tilføiedes de samme Ord, som fin- des i Nr. 1, nemlig: „med de Forandringer og Tillæg, der maatte finde Steb“, da Mod- sætningen mellem de 2 Endringer ellers let kunde fremkalde Tvivl. — Jeg sagde, at jeg vilde anbefale det høie Thing Endringsfor- slaget under Nr. 3, og Grunden dertil er, at man, naar man ikke kræver Samtykke af Kom- munerne, men derimod giver dem Udgang til at fremkomme med en Begjæring, der kan sik- ke dem mod at blive paanødte Sundheds- vedtægter, som de ikke vilde have, vil man op- naae Diemedet paa en nemmere Maade. Den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 6te Valgkreds (J. N. Hansen) bemærkede, at en Begjæring om Revision maastee ikke var til- strækkelig, uden under en bestemt Forudsætning, som den ærede Rigsdagsmand imidlertid meente kunde afhjælpe den Mangel, der var tilstede; jeg er kommen til det samme Resultat som han, men rigtignok ad en anden Vej. Naar En- dringsforslaget Nr. 3 gaaer ud paa, at der inden en bestemt Tidsfrist skal fremkomme Be- gjæring om Revision, saa forekommer det mig

nemlig, at hele dette Anliggendes Forhold gjør, at der ikke kan være Tale derom; thi Forhol- det er saaledes, at Ministeriet fra Begyndelsen af har forholdt sig aldeles passiv i denne Sag. Man har sendt et Udkast, som man troede hensigtsmæssigt til derefter at indrette Sund- hedsvedtægter i det Hele, til vedkommende Kom- munalbestyrelse eller Sogneforstanderskab, og man har da overladt det til dem at tage Be- slutning, om de vilde have Sundhedsvedtægter eller ikke; man har fremdeles overladt dem at lempe Udkastet i Overensstemmelse med de særlige Forhold paa den Maade, som de maatte ansee for at være den rette, og derefter have Kommunerne gjort Forslag til Justitsministeriet om at approbere Vedtægterne. Har der nu været Punkter deri, som ikke vare tilstedelige, som vare i Strid med Lovgivningen, saa send- tes Udkastet tilbage, og indkom det igjen, gav man Vedkommende Valget mellem enten at tage Vedtægten, som den allerede var stadfæstet, eller slet ingen at faae. Jeg troer imidlertid, at Bestaffenheden af dette Forhold medfører, at det ikke er korrekt at bruge Ordet „Revi- sion“, thi vil en Kommune ikke beholde en Sundhedsvedtægt, som er bleven stadfæstet til at skulle gjælde til den 1ste April 1863, saa vil det altsaa, hvis Endringsforslaget under Nr. 3 vedtages, staae i vedkommende Kommu- nalbestyrelses eller Sogneforstanderskabs Magt at meddele Justitsministeriet, at man ikke læn- gere ønsker at beholde Sundhedsvedtægten. Det er saaledes gennem denne Betragtning af Revisionsforholdet, at jeg kommer til samme Resultat som den ærede Rigsdagsmand og maa ansee for nødvendigt, hvad han kun an- saae for hensigtsmæssigt, at der til tredie Be- handling foretages en Endring i Forslaget un- der Nr. 3, saaledes at det istedetfor at hedde, at vedkommende Kommune eller Sognefor- standerskab kan komme med Begjæring om en Revision, kommer til at hedde, at de kunne komme med en Tilfjendbegivelse om, at de ønske, at Sundhedsvedtægterne skulle træde ud af Kraft. Jeg troer, at dette vil være i fuldeste Overensstemmelse med den Maade, hvorpaa Lovgivningsmagten har ordnet Forholdet, og det er den sikreste til at fyldestgøre det Krav, som man maa erkjende, at der fra Kommunerne